

תת"ע 7319/05/14 - מדינת ישראל נגד שויען יוסף חיים

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 7319-05-14 מדינת ישראל נ' שויען יוסף חיים

בפני: כבוד השופט בסאם קנדלפת
בעניין: מדינת ישראל

נגד

שויען יוסף חיים

גזר דין

הנאשם, כבן 19, הורשע על פי הודאתו בביצוע שתי עבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

העבירות נעברו בשני מועדים שונים (פברואר ומאי 2014) שבהם נהג הנאשם רכב פרטי ללא רישיון נהיגה תקף. הנאשם אינו מורשה לנהוג כלל ולא קיבל רישיון נהיגה מעודו.

העבירות שבהן הורשע הנאשם הן עבירות חמורות ומסכנות חיים, ועל כך אין צורך להכביר מילים. הנאשם יצר בדרך התנהגותו פוטנציאל סיכון לאפשרות גרימת תאונה קשה, ועל כך יש להגיב בענישה ראויה. חומרה מיוחדת מצאתי בכך שהעבירות לא נעברו באזור מבודד או בזמן שלא היתה בו תנועה של כלי רכב או בני אדם, ולכך יש לתת ביטוי בקביעת העונש.

עיקר הדגש בעבירות מסוג זה מושם על הערך החברתי המוגן, הוא הערך בדבר שלמות הגוף והנפש ובטיחות התנועה בדרכים. הנאשם אשר לא היה כשיר ומיומן לנהוג ברכב, הרהיב עוז ונטל לידיו את ההגה תוך שהוא מסכן את שלום המשתמשים בדרך שהיו בסביבתו. מכאן, על הענישה לשקף את חומרת המעשה ומידת אשמו החמור של הנאשם וכן לבטא את שיקולי הגמול וההרתעה שבענישה.

לפיכך, סבורני, כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, לכל אירוע בנפרד, בנסיבותיו, עומד על מאסר - בין מאסר שכולו על תנאי לבין מאסר לתקופה של 6 חודשים, בנוסף לפסילה בפועל לתקופה שבין 6 חודשים לשנתיים, ועונשים נלווים.

ובאשר לגזירת דינו של הנאשם שבפניי, אמנם עסקינן בריבוי עבירות המחייב טיפול עונשי מיוחד, אך עדיין יש מקום להבדיל בין מקרה זה של "הצטברות עבירות" לבין הצורה החמורה יותר של ריבוי עבירות המתאפיינת ב- "מועדות" של

ממש (וראו בהקשר זה: ש"ז פלר **יסודות בדיני עונשין** כרך ג 308, 319 (1992)). כאמור, הנאשם עבר, במועדים שונים, שתי עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אך שתיהן נעברו בטרם חריצת הדין על אף לא אחת מהן. מכאן, שאף כי מתחייבת התייחסות מחמירה לעבירות שעבר הנאשם, יש לזכור כי אין מדובר בעבריין "מועד" (במובן הקלאסי של המונח) אשר חזר לסורו לאחר קבלת טיפול עונשי בשל עבירה קודמת שהוא עבר.

במקרה רגיל, לא הייתי מהסס מלהטיל על הנאשם מאסר בפועל, אך לנוכח המלצות שירות המבחן בעניינו ושיקולי שיקומו על רקע גילו הצעיר, אימנע מכך. במקרה זה, אי הטלת מאסר בפועל תאזן על ידי העמדת הנאשם במבחן וחיובו בשירות לתועלת הציבור, כפי המלצת שירות המבחן.

לאור האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 חודשים. הפסילה תיחשב מיום תחילת הפסילה עד תום ההליכים, קרי מיום 5.6.2014. קיים אישור הפקדה בתיק בפ"ת 7794-05-14.
2. 24 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף לאותו סוג רכב בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה (למעט בשל אי חידוש רישיון הנהיגה) או עבירה של נהיגה בזמן הפסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, ויורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה.
3. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים עבירה של נהיגה ברכב ללא רישיון נהיגה תקף לאותו סוג רכב בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה (למעט בשל אי חידוש רישיון הנהיגה) או עבירה של נהיגה בזמן הפסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, ויורשע בשל העבירה הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה.
4. אני מצווה על העמדת הנאשם במבחן לתקופה של 18 חודשים מהיום.
5. בנוסף, אני מחייב את הנאשם בצו שיעשה, בשעות הפנאי שלו וללא שכר, שירות לתועלת הציבור, בהיקף של 180 שעות, בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן לתיק בית המשפט.

בית המשפט הסביר לנאשם את משמעות צו המבחן וצו השל"צ והזהירו שאם לא ימלא אחר הצווים מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת בתקופת תוקפו של צו המבחן, יהיה צפוי לעונש נוסף על העבירות שבהן הורשע בתיק זה, והנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצווים ולשתף פעולה עם שירות המבחן בכל אשר יידרש.

המזכירות תשלח גזר דין זה לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ה, 04 דצמבר 2014, במעמד הנאשם ובאת כוח המאשימה, עו"ד שני ברדה.